

EEN NIEUWE NMBS (I)

De wet van 21 maart 1991 heeft vele regels grondig gewijzigd die de basis vormen van de taken en de werking van de NMBS en van drie andere overheidsbedrijven uit de communicatiesector : de Post, Belgacom (vroeger RTT) en de NMLW (Nationale Maatschappij der Luchtwezen, vroeger RLW). De fundamentele bedoeling van de wet is die bedrijven een grotere autonomie te geven, zodat ze hun concurrentievermogen en hun efficiëntie kunnen vergroten, onder andere voor de uitvoering van hun taken van openbare dienst.

We behandelen hier de voornaamste wijzigingen die de wet invoert. Eerst bespreken we de gemeenschappelijke voorschriften voor de vier bedrijven – die dus ook voor de NMBS gelden – en later voor onze Maatschappij alleen.

EEN LEEFKLIJMAAT IN VOLLE ONTWIKKELING

Ons maatschappelijk leven maakt al vele jaren een sterke evolutie mee. Vaak moeten de vier bedrijven waarop de wet van toepassing is, hun activiteiten uitoefenen in een wereld van steeds fellere concurrentie. De voorbeelden zijn legio, onder andere bij het vervoer : de spoormannen en -vrouwen moeten voortdurend rekening houden met het belang van het wegvervoer, zowel voor het reizigersverkeer als voor het vervoer van goederen in wagenladingen of als stukgoed.

De evolutie tekent zich ook af op technisch vlak; een alsmar ruimer gamma van nieuwe of volledig gemoderniseerde diensten wordt beschikbaar, waardoor de klassieke organisaties dikwijls onaangepast blijken te zijn.

Bovendien wordt de komst van de «Eenheidsmarkt», eind 1992, voorbereid door een aantal richtlijnen van de Europese Gemeenschap. Ook daar zal de concurrentie sterk toenemen en zullen de overheidsbedrijven verplicht zijn om zich aan te passen aan een toenemende mededinging met andere nationale of internationale maatschappijen.

Het was dus noodzakelijk om de activiteiten, de werking en de mogelijkheden van de betrokken overheidsbedrijven te herdefiniëren. Daarom kwam er een hervorming. Die moet niet alleen het concurrentievermogen van de overheidsbedrijven waarborgen voor die activiteiten waar er mededinging is, maar ook de omstandigheden verbeteren waarin ze hun

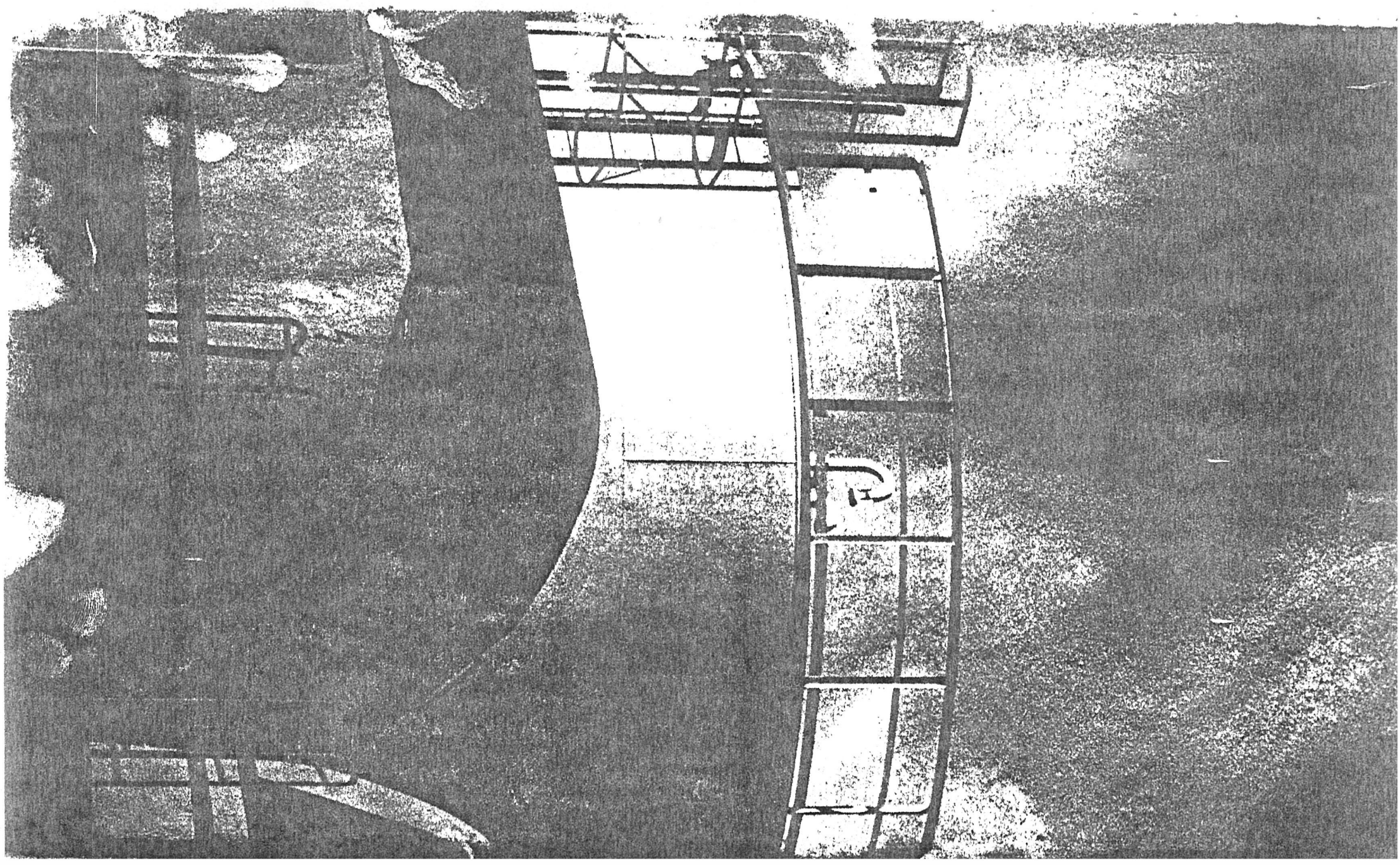
taken als openbare dienst vervullen. Voor dit laatste aspect moet de controle door de overheid dus gepaard gaan met de toekenning van een grotere autonomie, waardoor die bedrijven beter kunnen presteren op de gebieden waar ze met concurrentie te maken krijgen.

Vanuit dit oogpunt heeft de wetgever de vier overheidsbedrijven geherstructureerd :

- door ze een grotere autonomie toe te kennen bij het uitoefenen van hun activiteiten;
- door een beheerscontract tussen de staat en elk van de bedrijven in het vooruitzicht te stellen; dit contract is een overeenkomst waarin de taken van een openbare dienst, die de wet omschrijft, worden verduidelijkt en de uitvoeringsmodaliteiten ervan in overleg worden bepaald;
- door ze beheersorganen te geven zoals bij de particuliere ondernemingen;
- door hun relaties met het personeel enerzijds en met de gebruikers anderzijds nader te bepalen.

VOORSCHRIFTEN VOOR DE VIER BEDRIJVEN AUTONOMIE DOOR HET BEHEERSCONTRACT

Krachtens de wet kunnen overheidsbedrijven die in een bepaalde industriële of commerciële sector over beheersautonomie moeten beschikken omdat ze concurrentie ondervinden, die autonomie verkrijgen mits ze een beheerscontract met de staat sluiten. Die voorwaarde is nodig omdat die bedrijven

eveneens taken van openbare dienst moeten vervullen. Daarbij moeten ze de normen naleven die de overheid heeft opgelegd. De bedrijven verwerven dus autonomie als ze het beheerscontract aangaande de taken van openbare dienst naleven.

HET BEHEERSCONTRACT AARD EN INHOUD

Dit speciale contract tussen de staat en elk van de betrokken overheidsbedrijven neemt de bijzondere regels en voorwaarden op waaronder dit autonome overheidsbedrijf de taken van openbare dienst vervult waarmee het bij wet belast is.

De bedrijven verwerven autonomie als ze het beheerscontract aangaande de taken van openbare dienst naleven. Het beheerscontract wordt afgesloten voor een duur van tenminste drie jaar en ten hoogste vijf jaar.

Het beheerscontract regelt de volgende aangelegenheden :

- de taken die het overheidsbedrijf op zich neemt tot vervulling van zijn taken van openbare dienst;
- de principes van de tarieven voor de prestaties die het levert in het kader van die taken van openbare dienst;
- gedragsregels tegenover de gebruikers van de prestaties van openbare dienst;
- de vaststelling, de berekening en de betalingsmodaliteiten van eventuele toelagen die de staat aan het bedrijf betaalt tot dekking van de lasten die voortvloeien uit de taken van de openbare dienst, rekening houdend met de daaraan verbonden kosten en ontvangsten, met de opgelegde exploitatievoorwaarden en, wat de personeelskosten betreft, met de evolutie van vergelijkbare lonen bij de rijksbesturen;
- de vaststelling, de berekening en de betalingsmodaliteiten van eventuele vergoedingen die het overheidsbedrijf aan de staat moet betalen, vooral betreffende de voordelen verbonden aan de alleenrechten en gebruiksrechten voor bepaalde goederen die de staat eventueel aan het overheidsbedrijf heeft verleend;
- in voorkomend geval, de aangelegenheden van strategisch economisch belang waarvoor de gunning van opdrachten al naar het bedrag – vastgesteld in het contract – onderworpen is aan de ministeriële goedkeuring;
- in voorkomend geval, de doelstellingen betreffende de financiële structuur van het bedrijf;
- in voorkomend geval, regels betreffende de bestemming van de nettowinst;
- de verplichte bestanddelen van het ondernemingsplan en de termijnen voor mededeling en goedkeuring ervan;
- in voorkomend geval, de financiële grenzen voor de aankoop en afstand van onroerende goederen, waarboven de

voorafgaande ministeriële machtiging vereist is;

de sancties wanneer een partij haar verbintenissen krachtens het beheerscontract niet naleeft.

SLUITING EN DUUR VAN HET CONTRACT

De staat en het overheidsbedrijf, vertegenwoordigd door zijn directiecomité, onderhandelen over het beheerscontract. Het wordt voor goedkeuring voorgelegd aan de raad van bestuur van het bedrijf, die er bij meerderheid van twee derde van de uitgebrachte stemmen over beslist. Ook het paritair comité van het bedrijf wordt geregeld bijeengeroepen om zijn gemotiveerd advies betreffende de vooruitgang van de onderhandelingen uit te brengen en het ontwerp van contract wordt er eveneens voor overleg aan voorgelegd.

Het beheerscontract wordt gesloten voor een duur van ten minste drie jaar en ten hoogste vijf jaar. De wijze waarop het kan worden vernieuwd, is bepaald bij de wet, die ook verlengingsmogelijkheden en voorlopige maatregelen voorschrijft ingeval een nieuw contract niet onmiddellijk in de plaats van het vorige kan komen.

Bovendien wordt het beheerscontract jaarlijks opnieuw geëvalueerd en eventueel aangepast aan de gewijzigde marktomstandigheden en aan de technische ontwikkelingen, bij toepassing van de in het contract overeengekomen objectieve regels.

BEHEERSAUTONOMIE

Naast het vervullen van hun taken van openbare dienst zoals bepaald en verduidelijkt door het beheerscontract, kunnen de overheidsbedrijven vrij, binnen de grenzen van de wet, alle bedrijvigheden ontwikkelen die verenigbaar zijn met hun doel.

VERBINTENISSEN EN PRIJZEN

De handelingen die ze verrichten, worden beschouwd als daden van koophandel. Daardoor wordt hun verantwoordelijkheid groter, aangezien de bescherming van hun bezittingen (o.a. tegen inbeslagneming en gedwongen verkoop tot voldoening van schulden) beperkt is tot de goederen die geheel of gedeeltelijk voor de uitvoering van hun taken van openbare dienst bestemd zijn.

Behoudens de algemene wetgeving betreffende de prijscontrole stellen de overheidsbedrijven vrij de tarieven en de tariefstructuren vast voor de prestaties die ze leveren en die geen prestaties van openbare dienst zijn (daarvoor gelden uiteraard de principes van het beheerscontract).

BEHEER VAN GOEDEREN EN OPDRACHTEN

Bovendien beslissen de autonome overheidsbedrijven vrij, binnen de grenzen van hun doel, over de verwerving, de aanwending en de afstand van hun goederen. Het beheerscontract kan evenwel zoals gezegd een bedrag bepalen waarboven voor bepaalde vastgoedoperaties een voorafgaande ministeriële machtiging vereist is. Betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werkzaamheden, leveringen en diensten, zijn de autonome overheidsbedrijven enkel aan de bestaande wetgeving onderworpen voor de opdrachten die verband houden met de uitvoering van hun taken van openbare dienst. Voor die taken kan het beheerscontract de aangelegenheden van strategisch belang aanwijzen, waarvoor de beslissing, naargelang het bedrag van de opdracht, aan een ministeriële goedkeuring is onderworpen. De wet bepaalt evenwel dat, indien de beslissing van de minister of van het betrokken ministercomité niet overeenstemt met het voorstel van het overheidsbedrijf en voor laatstgenoemde leidt tot bijkomende kosten, die kosten gedekt worden door een gelijkwaardige tegemoetkoming van de staat.

FINANCIËN EN BELANGEN

Behoudens de bepalingen van hun beheerscontract beslissen de overheidsbedrijven vrij over de omvang, de technieken en de voorwaarden van hun externe financiering. In dit verband hebben ze voortaan, naargelang wat ze het interessantste lijkt, de keuze om al dan niet een beroep te doen op de staatswaarborg voor de leningen die ze aangaan. Het valt te noteren dat de staatssubsidies of de inkomsten uit prestaties van openbare dienst, behalve voor de tijdelijke dekking van kasbehoeften, enkel mogen worden aangewend voor het vervullen van die taken van openbare dienst.

De wet staat bovendien toe dat de overheidsbedrijven rechtstreekse of onrechtstreekse belangen nemen in

publiek- of privaatrechtelijke vennootschappen, verenigingen en instellingen waarvan het doel verenigbaar is met hun doel. Over de belangen in die «dochterondernemingen» wordt normaal beslist door de raad van bestuur van de onderneming. Als het echter de bedoeling is een dochteronderneming te betrekken bij de uitvoering van de taken van openbare dienst waarmee het overheidsbedrijf belast is, moet dit laatste daartoe vooraf door de regering gemachtigd zijn. Bovendien moeten in dit geval de belangen meer dan 50 % van het kapitaal en meer dan 75 % van de stemmen en mandaten in de organen van de dochteronderneming vertegenwoordigen.

BEHEERSORGANEN VAN DE OVERHEIDSBEDRIJVEN

De autonome overheidsbedrijven worden bestuurd door een raad van bestuur en een directiecomité; bovendien bestaat er bij de NMBS een beperkt comité.

DE RAAD VAN BESTUUR

Hij kan alle handelingen verrichten die nodig of dienstig zijn tot verwezenlijking van het doel van het overheidsbedrijf. Hij houdt bovendien toezicht op het beleid van het directiecomité, dat de raad regelmatig verslag uitbrengt.

De raad van bestuur telt ten hoogste achttien leden, met inbegrip van de leden van het directiecomité, die er van rechtswege deel van uitmaken. Het aantal gewone leden van de raad, die voor een hernieuwbare termijn van zes jaar benoemd worden, bedraagt het dubbele van het aantal leden van het directiecomité. De koning benoemt de voorzitter van de raad van bestuur onder de gewone leden van de raad. Bij staking van de stemmen in de raad is diens stem beslissend.

Als we die bepalingen op de NMBS toepassen, zien we dat die raad is samengesteld uit achttien leden, namelijk twaalf gewone leden en zes leden van het directiecomité. Bovendien geldt voor de NMBS dat twee gewone leden van de raad worden benoemd op voorstel van de minister, op voordracht van de twee representatiefste vakbonden die zitting hebben in de Nationale Paritaire Commissie.

HET DIRECTIECOMITE

Dit orgaan is belast met het dagelijks bestuur en de vertegenwoordiging van de

De autonome overheidsbedrijven beslissen vrij binnen de grenzen van hun doel over de verwerving, de aanwending en de afstand van hun goederen. Behoudens de bepalingen van hun beheerscontract beslissen de overheidsbedrijven vrij over de omvang, de technieken en de voorwaarden van hun externe financiering.

maatschappij. Het moet ook de beslissingen van de raad van bestuur uitvoeren en onderhandelen over het beheerscontract. De leden van het directiecomité vormen een college : het overheidsbedrijf wordt dus geleid door een bestuurscollectief. De wet bepaalt echter dat de leden van het college de taken onder elkaar kunnen verdelen.

De gedelegeerd-bestuurder en de bestuurders-directeurs (vijf bij de NMBS) vormen het directiecomité. Het wordt voorgezeten door de gedelegeerd-bestuurder. Die personen worden benoemd voor een hernieuwbare termijn van zes jaar.

Het autonome overheidsbedrijf staat onder de controlebevoegdheid van de minister onder wie het ressorteert. De raad van bestuur van elk autonoom overheidsbedrijf stelt elk jaar een ondernemingsplan op dat de doelstellingen en de strategie op middellange termijn van het overheidsbedrijf definieert.

TOEZICHT EN CONTROLE OP HET OVERHEIDSBEDRIJF

Het autonome overheidsbedrijf staat onder de controlebevoegdheid van de minister onder wie het ressorteert. Die controle wordt uitgeoefend door een regeringscommissaris. Maar de vernieuwing die de wet invoert, bestaat in de bepaling dat het optreden van de commissaris beperkt is tot het waken over de naleving van de wet, het statuut van het bedrijf en het beheerscontract. Het algemeen belang, waar hij vroeger over moest waken, wordt nu gewaarborgd door de bepalingen van het beheerscontract. Die beperking van de bevoegdheden van de commissaris leidt dus tot een grotere autonomie van de overheidsbedrijven.

De commissaris kan bij de toezichthoudende minister beroep aantekenen tegen elke beslissing die hij strijdig acht met de wet, het statuut van het bedrijf of het beheerscontract. Dit beroep moet binnen een termijn van vier dagen worden aangetekend. Het schort de uitvoering van de beslissing op. De minister beschikt dan over een termijn van acht dagen om eventueel de nietigverklaring uit te spreken, zoniet wordt de beslissing definitief.

De controle op de financiële toestand en op de jaarrekeningen van het bedrijf ligt in de handen van een college van commissarissen, dat vier leden telt. Die worden eveneens benoemd voor een hernieuwbare termijn van zes jaar.

HET ONDERNEMINGSPLAN

De raad van bestuur van elk autonoom overheidsbedrijf stelt elk jaar een ondernemingsplan op dat de doelstellingen en de strategie op middellange termijn van het overheidsbedrijf definieert.

De onderdelen van het plan aangaande de uitvoering van de taken van openbare dienst worden voor informatie meegedeeld aan het paritair comité van het bedrijf. Ze worden bovendien voor toetsing aan de bepalingen van het beheerscontract en voor goedkeuring aan de minister voorgelegd.

De overige onderdelen van het plan worden als informatie aan de minister meegedeeld.

ENKELE BEPALINGEN OVER HET PERSONEEL EN DE SOCIALE RELATIES

WETTELIJKE PRINCIPES

De wet bepaalt onder andere dat de personeelsleden van een autonoom overheidsbedrijf worden aangeworven en tewerkgesteld overeenkomstig het personeelskader en het personeelsstatuut, die door de raad van bestuur worden vastgesteld.

Een dergelijk bedrijf kan echter personeelsleden aanwerven en tewerkstellen onder arbeidsovereenkomst, meer bepaald om :

- tegemoet te komen aan buitengewone en tijdelijke personeelsbehoeften, om tijdelijke projecten uit te voeren of omdat er plots veel werk is bijgekomen;
- taken aan te kunnen waarvoor kennis of ervaring op hoog niveau vereist is;
- statutaire of contractuele personeelsleden te vervangen gedurende perioden van volledige of gedeeltelijke tijdelijke afwezigheid;
- bijkomstige of specifieke opdrachten uit te voeren.

Bovendien bepaalt de wet dat de personeelsleden van autonome overheidsbedrijven worden benoemd of in dienstgenomen door (toepassing van) een beslissing van de raad van bestuur.

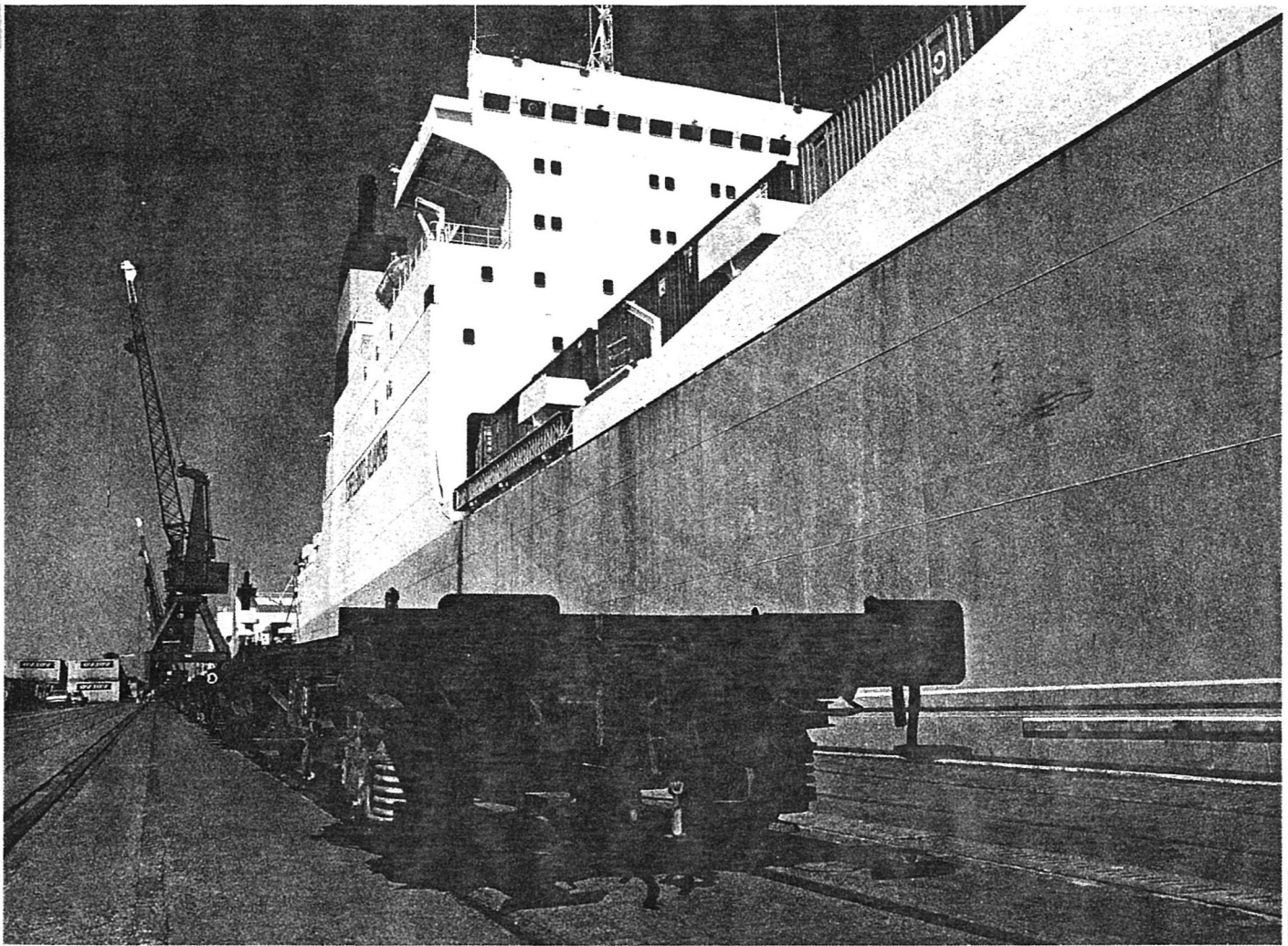
SOCIALE RELATIES

DE PARITAIRE COMITES VAN DE BEDRIJVEN

De wet bepaalt dat in elk autonoom overheidsbedrijf een paritair comité wordt opgericht. Bij de NMBS worden de bevoegdheden van dit comité uitgeoefend door de Nationale Paritaire Commissie waarvan sprake in artikel 13 van de wet van 23 juli 1926 tot oprichting van de NMBS.

Die comités zijn bevoegd voor :

- de onderhandelingen over het personeelsstatuut en het vakbondsstatuut;
- het overleg met en de algemene voorlichting van het personeel, met

D. DE MEYER

inbegrip van de andere aangelegenheden dan de basisreglementeringen van 1;

- de aangelegenheden betreffende de gezondheid en veiligheid van de werknemers, alsook de hygiëne op het werk en op de werkplek;
- het onderzoek van de wettelijk voorgeschreven economische en financiële informatie over het bedrijf en de ermee verbonden ondernemingen;
- het overleg betreffende het sluiten van het beheerscontract;
- het vaststellen en wijzigen van het arbeidsreglement.

De paritaire comités bestaan uit hoogstens achttien leden, de voorzitter niet meegerekend. Elk comité wordt voorgezeten door de voorzitter van de raad van bestuur van het bedrijf; hij heeft een raadgevende stem.

HET COMITÉ OVERHEIDSBEDRIJVEN

Er wordt voor alle autonome overheidsbedrijven een nieuw paritair comité opgericht, namelijk het «Comité Overheidsbedrijven».

Het is onder andere bevoegd om :

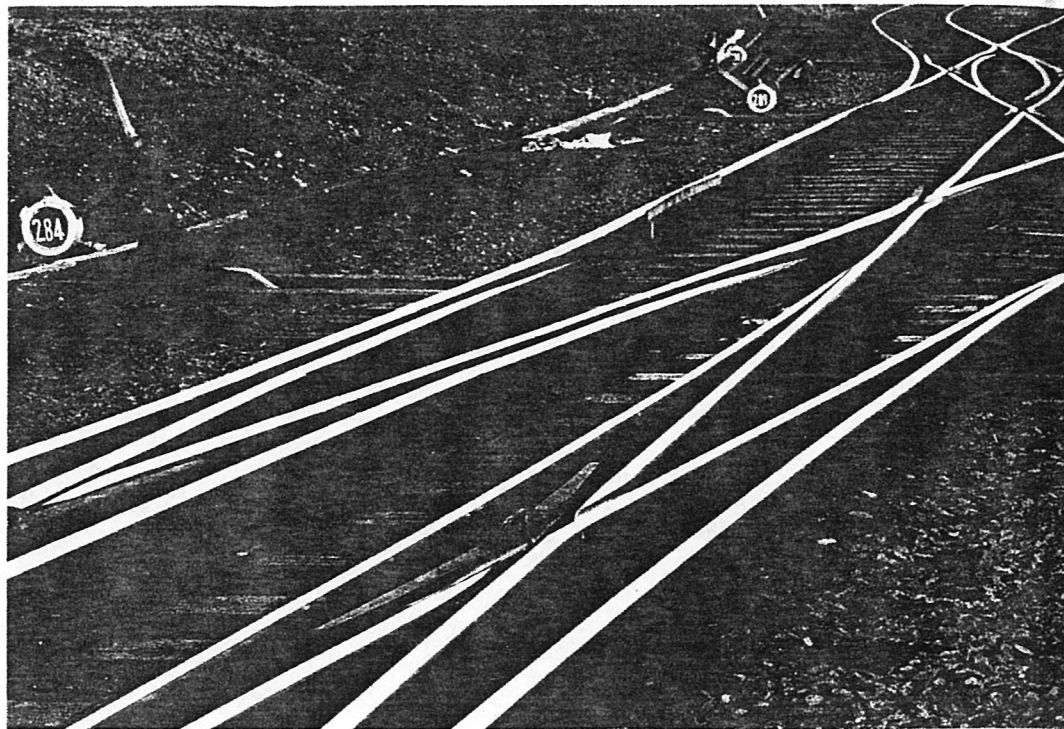
- advies te geven aangaande elk voorontwerp van wet of van besluit waarin het personeelsstatuut of het vakbondsstatuut van meer dan één autonoom overheidsbedrijf bepaald wordt;
- eenstemmig collectieve overeenkomsten te sluiten met betrekking tot het personeelsstatuut en het vakbondsstatuut van de autonome overheidsbedrijven. Die overeenkomsten mogen echter niet strijdig zijn met de wetten en reglementen noch, in de verschillende overheidsbedrijven, met de bepalingen van het personeelsstatuut en van het vakbondsstatuut, als die voor het personeel gunstiger zijn.

VASTSTELLING VAN HET PERSONEELSSTATUUT EN VAN HET VAKBONDSSTATUUT

Op grond van de wet moeten de bedrijven een personeelsstatuut en een vakbondsstatuut vaststellen dat rekening houdt met het statutaire stelsel en met de vereisten van een soepel beheer van de autonome overheidsbedrijven.

Op grond van de wet moeten de bedrijven een personeelsstatuut en een vakbondsstatuut vaststellen dat rekening houdt met het statutaire stelsel en met de vereisten van een soepel beheer van de autonome overheidsbedrijven.

Opdat de autonome overheidsbedrijven zich zo volledig mogelijk zouden kunnen integreren in het industriële en commerciële leven, staat de wet toe dat ze de vorm van publiekrechtelijke naamloze vennootschap aannemen.

In eerste instantie moet de raad van bestuur een eerste personeelsstatuut en een eerste vakbondsstatuut vaststellen op eensluidend advies van het paritair comité; voor dit advies is een tweederde meerderheid van de uitgebrachte stemmen vereist. Vervolgens worden die zaken definitief vastgesteld door de raad van bestuur van het bedrijf, met dien verstande dat :

- de voorstellen tot vaststelling of wijziging van de hierna bedoelde basisreglementeringen of algemene principes aan het paritair comité worden voorgelegd;
- de raad van bestuur gebonden is door elke reglementering die aan het paritair comité is voorgesteld en daar met een tweederde meerderheid van de uitgebrachte stemmen is goedgekeurd.

BASISREGLEMENTERINGEN EN ALGEMENE PRINCIPES

We beperken ons tot enkele belangrijke voorbeelden. Volgens de wet gaat het om de basisreglementeringen voor :

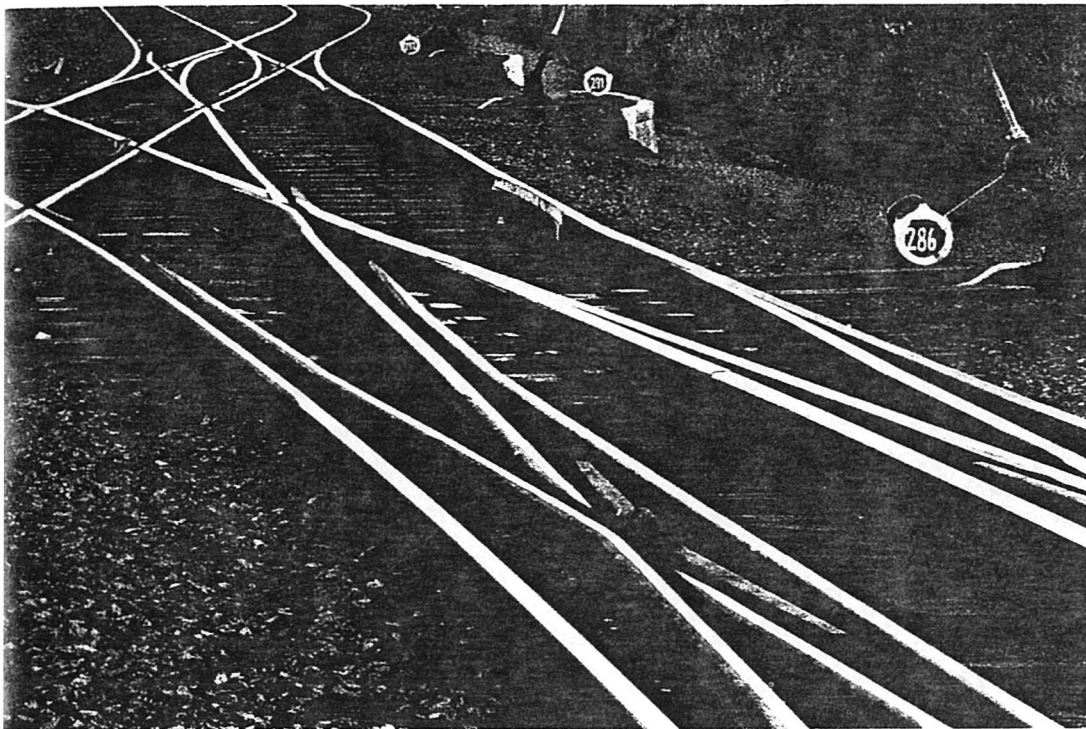
- het administratieve statuut van het statutair personeel : aanwerving, administratieve toestand, anciënniteit, maximumarbeidsduur, verlof, tucht, rechten, plichten en aansprakelijkheid van het personeel enz.;
- de bezoldiging van het statutair personeel : wedde en weddeschalen, vergoedingen, toelagen, premies enz.;
- de pensioenregeling van het statutair personeel;

- de collectieve arbeidsverhoudingen;
- de organisatie van de sociale diensten;
- diverse aangelegenheden in verband met de loopbaan van het personeel : bepaling en rangschikking van de graden; beoordeling van het personeel; toewijzing van overtalig of ongeschikt personeel; vastlegging van het personeelskader; opleiding en bijscholing enz.;
- de contractuele personeelsleden : aard of categorieën van openstaande functies : rechten en plichten van dit personeel.

DE OMVORMING TOT PUBLIEKRECHTELIJKE NAAMLOZE VENNOOTSCHAP

Opdat de autonome overheidsbedrijven zich zo volledig mogelijk zouden kunnen integreren in het industriële en commerciële leven, staat de wet toe dat ze de vorm van publiekrechtelijke naamloze vennootschap aannemen. In dit geval is het betrokken overheidsbedrijf onderworpen aan alle handelsrechtelijke bepalingen die van toepassing zijn op de naamloze vennootschappen, met uitzondering van de bepalingen die in de wet tot hervorming van de overheidsbedrijven worden genoemd.

Door die beperking wil de wetgever het openbare karakter van die bedrijven bewaren en de uitvoering van de eraan toevertrouwde taken van openbare dienst waarborgen.

M. KROONENBERG

De wet tot hervorming van de overheidsbedrijven biedt door de dienst «ombudsman» en het raadgevend comité meer mogelijkheden om rekening te houden met de noden en wensen van de gebruikers.

Wat de NMBS betreft : aangezien ze al over een door aandelen vertegenwoordigd kapitaal beschikt, zal ze tot publiekrechtelijke naamloze vennootschap worden omgevormd op het ogenblik dat ze bij de autonome overheidsbedrijven wordt gevoegd, dit wil zeggen wanneer het beheerscontract waarover door de staat en de NMBS wordt onderhandeld, bij koninklijk besluit goedgekeurd wordt.

BESCHERMING EN INSPRAAK VAN DE GEBRUIKERS

De wet tot hervorming van de overheidsbedrijven biedt meer mogelijkheden om rekening te houden met de noden en wensen van de gebruikers. Ze voert twee middelen in om dit doel te bereiken : de dienst «ombudsman» en het raadgevend comité.

DE DIENST «OMBUDSMAN»

De ombudsdienst bestaat uit twee leden, één per taalrol, benoemd voor een hernieuwbare termijn van vijf jaar en afkomstig van buiten het betrokken bedrijf; hij vervult de volgende opdrachten :

- alle gebruikersklachten onderzoeken die betrekking hebben op de activiteiten van het overheidsbedrijf;
- bemiddelen tussen het overheidsbedrijf en de gebruikers met het oog op een minnelijke regeling van de geschillen;
- advies verlenen aan het overheidsbedrijf, met een kopie aan de

klager, wanneer geen minnelijke schikking kan worden bereikt;

- uitspraak doen als scheidsrechter in elk geschil dat het overheidsbedrijf en de gebruiker aan zijn arbitrage onderwerpen bij een overeenkomst die ze sluiten nadat het geschil is ontstaan.

Voor zijn werkzaamheden heeft de ombudsdienst toegang tot de bedrijfsdocumenten die rechtstreeks op de klacht betrekking hebben, en kan hij zich alle ophelderingen en inlichtingen daaromtrent laten verschaffen. De vragen worden vertrouwelijk behandeld als de bekendmaking ervan het bedrijf op algemeen vlak schade zou kunnen berokkenen.

De ombudsdienst stelt jaarlijks een verslag van zijn activiteiten op.

HET RAADGEVEND COMITÉ

De wet bepaalt eveneens dat er bij elk autonoom overheidsbedrijf een raadgevend comité wordt opgericht. Dit comité verleent advies over alle aangelegenheden die betrekking hebben op de diensten die het overheidsbedrijf levert. De adviezen worden gegeven op verzoek van het bedrijf, van de minister onder wie het ressorteert of op initiatief van het comité zelf. Het comité brengt jaarlijks verslag van zijn activiteiten uit aan het bedrijf en aan de minister onder wie het ressorteert.

Hiermee besluiten we het overzicht van de regels die van toepassing zijn op alle overheidsbedrijven die door de wet van 21 maart 1991 hervormd worden. De wetgever heeft evenwel ook regels opgesteld voor elk van die bedrijven afzonderlijk, teneinde rekening te houden met hun specifieke werkteerrein. Uiteraard zullen we onze aandacht toespitsen op die voor de NMBS. In het volgende artikel komen ze aan bod.